

Derfor er vi glade for, at vi har fået hentet et beløb. Beløbet er ikke ret stort, det skal vi med det samme anerkende fra Det Radikale Venstres side. Vi tror faktisk på, at det godt kan vise sig at blive noget større, og derfor har vi også fået nogle formuleringer ind, som sikrer, at vi kan sammenligne med, hvordan situationen er i dag.

Men det er ikke så meget beløbets størrelse, der er det afgørende. Det afgørende er selvfølgelig, at vi har fundet de første penge, som er reserveret til at sætte skatten ned på arbejde. Og vi har fået både beskæftigelsesministerens og finansministerens ord på, at det er det, pengene skal gå til, hvad enten Venstres finanspolitiske ordfører eller Venstres politiske ordfører er helt sikre på, om det er sådan, det skal opfattes. Det har vi beskæftigelsesministerens og finansministerens ord for, og det takker vi for.

Hvis beløbet ikke er stort nok i forhold til, hvad regeringen rigtig kan lide i forhold til at sætte skatten ned på arbejde, har regeringen bare at komme i arbejdstøjet. Vi skal gerne deltage og også trække i arbejdstøjet for at finde yderligere midler, så vi ikke ender i en situation, hvor vi giver en meget, meget marginal skattelettelse på arbejde, for der skal ikke være tvivl om, at Det Radikale Venstre går efter nogle markante lettelser i skatten på arbejde.

Kl. 19.35

Vi har lagt vores eget skatteudspil frem, vi har fået det gennemtæsket, gennearbejdet af diverse ministerier op til flere gange, og hver gang er man kommet til samme resultat: at skatteudspillet er fuldt finansieret. Der er nettolettelser, og det giver et markant bidrag til den opgave, som vi skal have løst, og som var starten på den her ordførertale, nemlig hvordan vi skaffer de hænder på arbejdsmarkedet, som vi har brug for.

Vores udspil giver en effekt på et sted mellem 25.000 og 50.000 på arbejdsmarkedet. Den her arbejdsmarkedsreform giver et bidrag, der varierer, afhængig af hvor optimistisk man er, et sted mellem 10.000 og 14.000. Der er stadig langt. Vi kan ikke nøjes med denne her arbejdsmarkedsreform. Vi skal have fat i redskabet omkring skattepolitikken, og derfor er vi glade for, at vi også ved hjælp af denne her reform har fået sikret de første penge, så vi for alvor kommer på banen også på det område.

Med de ord skal jeg sige, at Det Radikale Venstre klart kan støtte de forslag, som er til behandling her.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Ja, hvad hjertet er fuldt af! Jeg er glad for, at hr. Anders Samuelsen kommer ind på noget skattepolitik, for der er vi jo begge to ordførere.

Jeg ved ikke meget om arbejdsmarkedspolitik og ej heller om socialpolitikken, ikke desto mindre er der noget, der skurrer en lillebitte smule i mine ører, og det er, at hr. Anders Samuelsen i samme tale siger noget om, at Det Radikale Venstre gerne vil føre en anstændig socialpolitik og samtidig i modsætning til Socialdemokraterne – det skal hr. Anders Samuelsen roses for – med åben pande erkender, at man gafler pengene fra de allerfattigste i vores samfund og giver dem til skattelettelse for dem, der er i arbejde. For mig at se er det ikke en anstændig socialpolitik; det er en helt anden slags prioritering end en anstændig socialpolitik.

Jeg vil gerne høre, hvordan det hænger sammen. Hr. Anders Samuelsen stiller det op, som om man enten kan vælge at føre det, jeg kalder en anstændig socialpolitik, hvor man sikrer de fattigste i samfundet, eller man kan gennemføre denne reform.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jeg takker for spørgsmålet, fordi det i ekstrem grad illustrerer, hvor det er, Enhedslisten går galt i byen. Enhedslisten har den forfejlede tro, at socialpolitik drejer sig om, hvad vi kan skrabe sammen fra i dag til i morgen i forhold til bestemte grupper.

Det Radikale Venstre har en noget anden tilgang. Vi har også den vinkel på det, som Enhedslisten her peger på, men vi er også ret bevidste om, at hvis vi ikke løser den demokratiske udfordring, som vi står over for, står vi for alvor med et socialpolitisk problem, som er af helt andre dimensioner end det, vi taler om her.

Her taler vi om at tage fat i en problemstilling, som drejer sig om, at hvis man er to på kon-tanthjælp, er det sådan, at den ene skal op og tjene rigtig mange penge, for at det kan svare sig, at man går ud og deltager på arbejdsmarkedet. Vi taler altså om, at der er nogen, fordi vores system har været skruet forkert sammen, som simpelt hen har fået en for høj ydelse. Sådan er det set fra Det Radikale Venstres synspunkt. Det står vi fuldstændig ved. Vi er overhovedet ikke kede af at skulle indrømme det.

Men den socialpolitiske udfordring, der hedder, hvordan vi skaffer arbejdskraft nok, har vi